



## "לדורות" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

### שאלון לרישום קורות ניצולי השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים מפורסם באתר אינטרנט מיוחד שכתובתו [www.ledorot.gov.il](http://www.ledorot.gov.il)

#### שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: שריג	שם פרטי: רות
-------------------	-----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה  
במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

בלועזית Wroclawski		שם משפחה איתו נולדתי: ברוצלבסקי
שנת לידה: 1935	מין: נקבה	בלועזית Ruth
ארץ לידה: אוסטריה		בלועזית Vienna
שם פרטי ושם נעורים של האם: שנדייל וילנסקי		שם פרטי ושם משפחה של האב: זכריה ברוצלבסקי
ארץ המגורים: אוסטריה		בלועזית Vienna
חבר בארגון או בתנועה: (בית"ר, השומר הצעיר, בני עקיבא)		מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה)
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: (שם העיר או האזור ושם הארץ) תל אביב		
בלועזית		במידה והיית בגטו, ציין את שמו
בלועזית		במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו
תאריך השחרור:		המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי:
ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור		במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)
במידה ועלית באנייה, ציין את שמה "גלילה"		שנת עליה: 1938
במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין ממת' עד מת'		

**אנא ספרי/י על קורותיך מלפני המלחמה ועד חייך בארץ כיום****נא לכתוב בגוף ראשון**

אני יודעת שעד לחודש נובמבר בשנת 1938 המדיניות הייתה מעבר חופשי ליהודים במעברי הגבול, לאחר מכן עצרו את מעבר היהודים ולא נתנו להם לצאת. ההורים שלי שהיו ציונים אמיתיים הספיקו לצאת יוגוסלביה לפני סגירת המעברים. אני יודעת מסיפורים שמה ששבר את גב הגמל זה שלילה אחד הגיעו הנאצים לחנות שהייתה שייכת לאבא שלי שעסק בדברי סריגה וניפצו את חלונות החנות והרסו את החנות מפנים.

דבר שני היה, מכתב הפיטורים שקיבלה אימי עקב היותה יהודיה, היא עבדה כעוזרת אצל רופא שיניים ועם עליית האנטישמיות פיטר אותה רופא השיניים בנימוק ש"המצב קשה". לאחר מכן אימי הייתה עקרת בית. את החגים היינו חוגגים רק כאשר היינו נוסעים ליוגוסלביה לדוד שלי מצד אבא ולא מעבר לכך.

בשנת 1938 כבר התגוררנו בתל-אביב ואבי עבד בהג"א (הגנה אווירית) למיטב זכרוני ההפצה על תל-אביב וחיפה על ידי האיטלקים הייתה בשנת 1943 אז אבא החליט לעבור דירה לרמת גן. אבא ואימא דיברו גרמנית בבית אך אני סירבתי ללמוד ולדבר בגרמנית ולכן עד היום איני יודעת את השפה. אני זוכרת היטב את היום שבו קיבלו ההורים שלי את הבשורה על סיום המלחמה, לא אמרו לי כלום אך אני הבנתי לבד

אני זוכרת את אבא ואימא נכנסים לחדר השינה, הדלת נטרקת בצורה חזקה והם פרצו בבכי שנמשך כל היום. היו רגשות מעורבים, מצד אחד שמחה על סיום המלחמה וקץ להרג הנוראי ומצד שני אבל על אובדן קרובי משפחה. אבא גדל בבית של 12 אחים כאשר 3 אחים עלו ארצה לפני תחילת המלחמה והשאר נשארו שם. רובם נספו בשואה. אימא גדלה בבית של 6 אחים וגם איתה עלו 3 אחים ארצה לפני המלחמה ו3 נשארו שם והם כולם נספו.

כשגדלתי, התחתנתי בקיבוץ גבת, נולדו לנו 4 ילדים והיום יש לנו 8 נכדים ונין אחד. במהלך שנות נישואי למדתי לתואר שני בעבודה סוציאלית ועבדתי בתחנה למשפחה ולילד באורנים במשך 30 שנים. אחר-כך עבדתי בשיקום נפשי בקהילה, ב"אנוש" עפולה כ-10 שנים. בגיל 74 יצאתי לפנסיה והתנדבתי במועצה האזורית עמק יזרעאל בתחום "שמירת זכויות ניצולי שואה" מול הממשלה. כיום אני עדיין מתגוררת בקיבוץ גבת שבעמק יזרעאל יחד עם בעלי.

ראיון: אורן ווררו  
קיבוץ גבת, מאי 2013